

Luk.10:38-42, 15:e sönd.eft tref. 3:e årg. 140928

Den gamla välkända texten om Marta och Maria. Och fastän den är så välkänd så upptäckte jag efter att ha bläddrat igenom alla mina årgångar, att jag under mina 26 år som pastor inte hade predikat över den förut. Det kan dock ha varit så att den varit så dålig att jag valde att slänga den. Vi får väl se om jag väljer att spara en här.

Men iadg har vi hamnat mitt i ett vardagligt käbbel mellan två systrar, och det över ett ämne som jag gissar förekommer i de flesta familjer. Nu får du allt ta och hjälpa till lite. Du kan väl åtminstone ha plockat ur diskmaskinen tills jag kommer hem... Mitt i vardan är vi. Och man kan nästan se framför sig hur Marta ställer sig framför Jesus med händerna i sidorna.

"Herre, bryr du dig inte om att min syster låter mig ensam ordna med allt? Säg åt henne att hjälpa till."

I början av sitt svar känner jag att Jesus tar henne och hennes stress på allvar.

"Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket.

Men sen kommer det, "fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne."

Man kan undra hur det kändes för henne, **Ja ha, nehä**. Så Maria har valt det som är bäst? Vad är det då värt att jag står här i köket, och ser till att ni ska få nått att äta. Vadå, ett är nödvändigt?

Finns det bättre och sämre? Är det finare att vara en sökare, en hörare än en görare? Eller är det nån slags uppdelning mellan andligt och världsligt vi börjar ana? En uppdelning som genom historien ofta ställt till det för oss människor. Och jag kan också ana, att många predikanter genom åren har lyft fram Maria som det stora föredömet. "Bara en sak behövs", hon har valt det som är rätt, gör som Maria.

Och jag kan tänka mig att det finns flera som har suttit i bänkarna och liksom bitit ihop tänderna och tänkt. Lätt för dig att säga uppifrån din predikstol. Men vad gör man när livet och vardagen rullar på som vanligt. När man har fullt upp, och gör allt man kan för att få livet och familjen att gå ihop. Hushåll, tvätt, barn och handling. Är det ingenting värt i de här kyrkliga sammanhangen?

Men på samma gång har man Jesus sittande i vardagsrummet, då kanske man egentligen inte ska hålla på och dona ute i köket. Och om hon ingenting hellre ville än att slå sig ner bredvid sin syster vid Jesu fötter, och lyssna till vad han hade att säga, det vet vi ju inte. Men förväntningarna, traditionerna och plikterna, dom är det inte alltid helt lätt att ta sig förbi. Vare sig då eller nu.

Men vad är då detta enda nödvändiga som temat talar om? Att söka Jesus, borde jag väl svara här uppifrån. Och omigen, jag kan nog tycka att Marta i stunden kanske kunde ha lämnat kastrullerna för att göra just det, i alla fall just då.

Men kan man egentligen säga att den ena av systrarna gjorde rätt och den andra fel?

Kan man lyfta fram Maria som den enda förebilden? ja om alla var som henne, hur skulle det då se ut i vår värld? Vart skulle då alla vi med våra så oroliga själar ta vägen? Och tvärtom, om alla skulle var som Marta? Vad blev det då av fördjupningen?

Nej, vi behöver nog er båda.

Ja, finns det egentligen ett enda svar på detta: Ett är nödvändigt? Vad är då detta enda nödvändiga?

Är det att hitta en tro? Vi kan nog tycka det, men runtomkring oss så finns det gott om människor som verkar klara sig ganska bra utan den. Kan det vara kärlek och relationer till andra, som är det enda nödvändiga? Ja, kanske.

Men låt mig pröva en tanke. När jag kopplar ihop temat med Jesu svar så anar jag liksom en punkt då vi måste välja. Välja det som faktiskt är viktigt för våra liv. Det som är nödvändigt för att jag ska kunna vara människa, sann och liksom fullt ut bland andra människor.

Kanske skulle man kunna fråga, vad är det som ger mitt liv sin djupaste mening? Vad är det som ger mitt liv ett innehåll? Det kan nog vara olika för oss var och en. Men sök det och lev det. Som liksom "Sök istället först hans rike så skall ni få allt det andra också."

Marta valde att tjäna andra, det verkade vara hennes kall och mening. Och Maria, ja, hon sökte sitt genom att slå sig ner vid Jesu fötter.

Ja, kanske är det ändå så att "ett är nödvändigt", -nått är nödvändigt. Och när vi har anat eller hittat det. Då kanske vi också kan kunna skilja, -mellan vad som är stort och smått för oss. Vad som är viktigt och oviktigt för oss.

Och kan det vara så, att just detta enda, detta nödvändiga, det är olika för oss människor. Och att det kanske till och med också, kan variera över i tid för oss. I just den situation vi och våra liv råkar befinna sig i just då.

Senare i Lukasevangeliet möter Jesus en rik uppsatt man som frågar honom, "Vad ska jag göra för att vinna evigt liv?". Svaret mynnar ut i "Gå och sälj allt du äger och ge åt de fattiga." För honom och just då, var det det enda nödvändiga. "Gå och sälj allt du äger." För honom var det pengarna som stod i vägen. För honom och just då.

Förra söndagen talade jag om helhet, om att bli och försöka vara hel som människa. Och kanske närmar jag mig det också idag. Punkten, känslan, tilliten, helheten. Jag behöver inte slitats mellan åsikter, jag behöver inte stängas mot traditioner och krav... Mitt liv var en het villa. Skrev Edit Södergran.

Men ett har jag funnit och ett har jag verkligen vunnit,
-vägen till landet som icke är.

Nej, vi behöver både Martor och Marior. Vi behöver både de som donar, handlar och tjänar. Annars skulle det inte bli mycket gjort. Och vi behöver de som slår sig ner,

lyssnar och kliver inåt. Djupet och sökandet är också en så ofrånkomlig och viktig del av livet.

Så låt mig pröva en tanke till. Kanske handlar det inte om antingen eller. Om att vi som människor skulle vara antingen det ena eller det andra. Antingen en Marta eller en Maria. Visst är vi olika, är olika lagda och har olika temperament och begåvningar.

Men kanske kan det handla om att jag som människa kan hitta både Marta och Marias olika hållningar inom mig. Att bådas sätt kan rymmas i den jag är. Vi är ju alla redan utrustade med allt detta. Vi är ju redan kropp, själ och ande. Djupet och handlingen. Ja, så övermåttans underbart är vi skapade. Så har Gud skapat oss. Låt oss använda oss av det.

Och kanske behöver vi söka för att också kunna tjäna. Kanske behöver vi tjäna för att också kunna söka. Vi behöver nog rörelsen som går både utåt och inåt för att vi ska kunna vara så hela som möjligt...

Du människa, du människa, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket fast bara en sak behövs...